

**ATEITININKŲ SENDRAUGIŲ SĄJUNGOS
IŽODŽIO PASIRUOŠIMO PROGRAMA**

Paruošė: Centro valdybos Ižodžio komitetas

Detroit, Michigan

2007m. gruodžio mėn. 1 d.

PROGRAMOS TURINYS

Gairės pravedėjui.....	psl. 2
Programos konspektas kandidatams.....	8
Papildomų skaitinių sąrašas.....	10
Antano Maceinos straipsnis.....	11
Ateitininkų organizacijos sąranga.....	17
Ateitininkų sendraugių sąjungos įstatai.....	18

Ateitininkų sendraugių įžodžio pasiruošimo gairės pravedėjams

Ižanga

Ateitininkų istorijoje daugumas į ateitininkus įstodavo būdami moksleiviais ar net anksčiau. Tada ateitininkuose brendo, save ugdė ir pereinavo į sekančią sąjungą. Keičiantis gyvenimo sąlygoms, atsirado norinčių su ateitininkais susipažinti jau subrendus, t.y., pasiekus sendraugio vystymosi stadiją. Atsirado norinčių įsijungti į ateitininkų eiles.

Jų paruošimui dr. Petras Vytenis Kisielius prieš keletą metų įgaliotas Šiaurės Amerikos Ateitininkų tarybos sutelkė visą eilę skaitinių, kurie buvo naudojami supažindinti kandidatus, norinčius įstoti į Ateitininkų sendraugių sąjungą. Jie skaitinius ne tik skaitė, bet juos kartu su patyrusiu sendraugiu aiškinosi, gvildeno, kėlė klausimus ir kartu ieškojo atsakymų. Po tokio pasiruošimo kandidatai sėkmingai davė sendraugio įžodį ir įsijungė į Ateitininkų sendraugių sąjungos gretas.

2006 m. atsikūrusi sendraugių Centro valdyba sudarė įžodžio komitetą, kuris peržiūrėjo ne tik iki šiol sutelktą sendraugių medžiagą bet, pilnesniam vaizdui, peržiūrėjo SAS, MAS ir JAS įžodžio programas. Kreipdami dėmesį į prieinamą turinį, komiteto nariai svarstė sendraugių medžiagą ir paruošė naujas pasiruošimo įžodžiui gaires. Kaip pagrindinį šaltinį nutarta naudoti Kun. Stasio Ylos *Ateitininkų Vadovą*, nes ten yra patraukliai sutelkta kandidatų paruošimui aktuali medžiaga. Be to, tokia plačios apimties knyga liks jiems ir ateityje geru informacijos šaltiniu. Pasiruošimo programa susideda iš dviejų dalių: gairės pravedėjui ir bendras programos konspektas kandidatams. Įžodžio komitetą sudarė Ateitininkų sendraugių sąjungos CV nariai: pirm. Janina Udrienė, Birutė Bublienė, Ramunė Kubiliūtė, Gražina Kriaučiūnienė, dr. Romualdas Kriaučiūnas ir dr. Eugenijus Šilgalis. Komiteto patarėju buvo kviestas dr. Petras V. Kisielius. Paruoštos gairės, su atitinkamais papildymais, buvo Ateitininkų sendraugių sąjungos CV priimtos 2007 m. gruodžio mėn. 1 d.

Įžodžio pasiruošimo programos tikslas

Supažindinti kandidatus su ateitininkų sąjūdžiu ir organizacija, jos kilme, iškiliais nariais, ideologija ir jos veikla šiandieną.

Tikslo išvystymas

Pritaikant laiką ir vietą, kandidatai rinksis diskusijoms, kurios bus vedamos patyrusio ateitininko sendraugio. Apart pirmos sesijos skirtos susipažinti su dalyviais ir programa, siūlome rinktis keturioms pagrindinėms diskusijų sesijoms. Diskusijų trukmė: 1 val. iki 1 ½ val. Įžodžio programos vedėją raginame pradėti kiekvieną sesiją su aktuali, provokuojančiu klausimu, kad tuojaus kandidatams būtų suteikta proga pagalvoti ir išreikšti savo nuomonę. Pagrindinėse sesijose vyrauja dviejų rūšių klausimai: pirmieji—skaitinių klausimai, antrieji—naujų diskusijų klausimai. Nors pastariesiems klausimams dalyviai gal ir neturės tinkamų atsakymų, tačiau paskaičius siūlytus skaitinius atsakymai pilniau paaiškės. Kur įmanoma skatiname pravedėjus įjungti savo patirtį ir savo sugalvotus klausimus į diskusijų eigą. Pirmoje sesijoje kandidatams išdalinti kun. Stasio Ylos *Ateitininkų Vadovą*, trečiąją papildytą laidą (2006), ir padauginti antrą dalį šios programos skirtos jiems. (Dėl elektroninės versijos kreipkitės: udrys@sbcglobal.net) Pabrėžti dalyviams, kad skaitytų siūlytus skaitinius jų konspekte išvardinta tvarka, nes tada diskusijų „atradimo“ metodas, naudojamas prieš užduotus skaitinius bus įgyvendintas.

Programos Eiga

Susipažinimo sesija

Įžodžio pasiruošimo vykdymui sutarti laiką ir vietą; pristatyti programą ir jos eigą.
Programos apimtis: skaitiniai parinktomis temoms ir diskusijos.

Bendram susipažinimui siūlomi klausimai

- Ką dalyviai žino apie ateitininkus?
- Ko tikisi iš šių pasiruošimo sesijų? Ką specifiniai norėtų sužinoti?

Diskusijų klausimai (įvadas skaitiniams)

- Kas mes esame?
- Ką aplink save šiandieną matome?

- Kokios mūsų atsakomybės, pareigos ir siekiai?

Skaitiniai sekančiai sesijai:

Ateitininkų Vadovas: I skyrius: Kilmė, psl. 9-34, Pranas Dovydaitis, psl. 345-350.

Pirmoji sesija

Ateitininkų kilmė

Skaitinių klausimai:

- Pradžioje 20-to šimtmečio, kokia aplinka skatino išsilavinusią tikinčiųjų jaunuomenę kurti katalikišką jaunimo sąjungą?
- Tame sąjūdyje, kokį vaidmenį turėjo Dovydaitis?
- Ar pamatiniai klausimai yra aktualūs šiandieną?
- Iš kur kilo šiam jaunimo sąjungai ateitininkų vardas? (Siūlome programos vedėjui atnešti žurnalo *Ateitis* egzempliorių. Pavyzdinių egzempliorių galima gauti iš redakcijos arba per tinklapį: www.ateitis.org Parinkti įdomų bet trumpoką straipsnį, jį susumuoti ir, laikui leidžiant, padiskutuoti.)

Naujų diskusijų klausimai (įvadas skaitiniams):

- Kas yra pasaulėžiūra?
- Kokių pasaulėžiūrų buvo ir yra šiandieną?
- Kokia krikščionio, lietuvio pasaulėžiūra?
- Jei šiandien kurtumėte gaires (ideologiją), pagal kurias katalikas, lietuvis turėtų gyventi, ką įjungtumėte?

Skaitiniai sekančiam kartui:

Ateitininkų Vadovas, II skyrius: Ideologija, psl. 35-64. Stasys

Šalkauskis, psl. 362-368.

Antroji sesija

Ateitininkų ideologija ir jos autorius

Skaitinių klausimai

- Kaip pasaulėžiūra skiriasi nuo ideologijos?
- Ar vienos pasaulėžiūros žmogus gali turėti skirtingų ideologijų? Duokite pavyzdį.
- Kokios institucijos sudaro pagrindą penkiems ateitininkų principams?
- Kaip kiekvienas principas - katalikiškumas, tautiškumas, inteligentiškumas,

šeimyniškumas, visuomeniškumas - įpareigoja asmenį?

- Kaip praktiškai ateitininkų ideologija pritaikoma?

Naujų diskusijų klausimas (įvadas skaitiniui)

Kaip ateitininkas skyriasi nuo eilinio kataliko lietuvio?

Skaitinys sekančiai sesijai: Antano Maceinos straipsnis "Kas yra ateitininkas?" (Prijungtas prie šios programos, psl. 11-16.)

Trečioji sesija

Ateitininkų esmė

Skaitinio klausimai

- Puolimo metu reikėjo Dievą bei Bažnyčią ginti. Ką reikia daryti „nesusidomėjimo“ metu? Kaip galima ateitininkams paveikti nesusidomėjamą Dievu ir Bažnyčia?
- Kaip krikščionis, o ypatingai ateitininkas turi išsiskirti iš kitų?
- Kaip suprasti Meilės Dėsnį?
- Koks pagrindinis ateitininkų uždavinys?
- Pagal A. Maceiną, kokia yra ateitininko sąvoka?

Naujų diskusijų klausimai (įvadas skaitiniams)

- Grįžkite į ateitininkijos kūrimosi ir vystymosi laikotarpį. Jus imponavo ateitininkų vadai, jų pasaulėžiūra ir ideologija. Galvojate, kad būtina Lietuvai ugdyti kilnią, katalikišką jaunuomenę. Kaip pradėtumėte tai vygdyti?
- Kokią organizacinę struktūrą kurtumėte?
- Ką reikia daryti norint pasiekti tikslą?
- Kokius išraiškos simbolius siūlytumėte ?

Skaitiniai sekančiai sesijai:

Ateitininkų Vadovas, IV dalis: Organizacija, psl. 107-142

(susipažinti su bendra organizacine sąranga, istorine prasme)

Besklaidant ateitininkijos dešimtmečius, psl. 475-501.

Ateitininkų organizacijos medis (prijungtas prie šių gairių):

(susipažinti su dabartine organizacine sąranga)

Ateitininkų Vadovas, III dalis: Išraiška, psl. 65-106; XV dalis, Parapija, psl. 425-428.

Taupant laiką siūlome pravedėjui pristatyti išraiškos dalį suglaustai pabrėžiant žodžio reikšmę ir ceremonialą .

Ketvirtoji sesija

Ateitininkų organizacijos paskirtis ir struktūra

Pasiruošimo žodžiui apibendrinimas ir įvertinimas

Skaitinių klausimai

- Kokiose srityse reiškiasi Moksleivių ateitininkų sąjungos veikla?
- Kokiose srityse reiškiasi Studentų ateitininkų sąjungos veikla?
- Kaip apibūdintumėte sendraugių paskirtį?
- *Ateitininkų Vadove* organizacinėje apžvalgoj nėra Jaunųjų ateitininkų sąjungos (JAS). Kodėl atsirado reikalas tą sąjungą steigti?
- Kuriais metais ateitininkai atsikūrė Lietuvoje?
- Kokie skirtumai organizacinėje ateitininkų struktūroje tarp Šiaurės Amerikos ir Lietuvos?
- Jūsų nuomone, kokia sąjunga veikliausia ir kodėl?

Apibendrinimas—susumavimas

Diskusijų klausimai:

- Kokia yra ateitininkų pasaulėžiūra?
- Kokia tos pasaulėžiūros ideologija?
- Kokia ateitininkų veikla šiandieną?
- Kokia sendraugių rolė toje veikloje?
- Kuo pasikeitė pasauliečio rolė Bažnyčioje per paskutinius 50 metų?

Įvertinimas:

- Ką sužinojo kandidatai ko anksčiau nežinojo?
- Ar pirmieji kandidatų klausimai buvo atsakyti?
- Kas yra modernus, šių dienų ateitininkas?

Jei įmanoma paskutinėje sesijoje atšvęsti užbaigtuves. Per sekančią šeimos šventę kandidatai duoda žodį. Siūlome juos su mažais darbeliais aktyviai įjungti per tolimesnius ateitininkų renginius. Šių studijų atminimui, programos vedėjas gali skirti kandidatams tinkamą knygą. Tokių knygų tarpe paminėtinos sekančios:

Barzdukas, Stasys. *Ateitininkų keliu*. Ateitis. Chicago, 1977

Eretas, Juozas. *Stasys Šalkauskis 1886-1941*, Ateitininkų Federacija, Brooklyn, 1960

Girnius, Juozas. *Pranas Dovydaitis*. Ateitis. Chicago, 1977.

Girnius, Juozas. *Idealas ir laikas*. Ateitis, Chicago, 1966.

Maceinienė, Tatjana. *"Ne tikrovės drumzlėse, o idealo šviesoje"*. Katalikų pasaulis. Vilnius, 2004.

Maceina, Antanas. *Bažnyčia ir pasaulis*, Vakarų Europos lietuvių sielovada. Chicago, 1970.

Masionis, Antanas. *Ateitininkų dvasia nepalūžo* Ateitis. Chicago, 1992.

Mikelaitis, Gediminas. *Tolyn į laiką- gilyn į gelmę*, Aidai, Vilnius, 1997

Paškus, Antanas. *Asmuo ir asmenybė*. Ateitis. Chicago, 1984.

Šalkauskis, Stasys. *Ateitininkų ideologija*.

Vasiliauskienė, Aldona. *Akmenuotas patrioto kelias*. Regnum fondas. Vilnius, 2001.

(Knygų išlaidas siūlome padengti per skyrių išdus.)

Patobulinti šią programą ar pasidalinti programos įspūdžiais prašome kreiptis į žodžio komitetą šiuo adresu: udrvs@sbcglobal.net

Ateitininkų sendraugių įžodžio pasiruošimo programa kandidatams

Ižanga

Džiugu, kad nutarėte skirti laiko susipažinti su ateitininkų organizacija. Tačiau tapti ateitininku, neužtenka tik žinoti svarbius istorinius faktus, bet sąmoningai pasirinkti gyvenimo būdą, kuris brandina išlavintą protą, tvirtą valią ir jautrią širdį. Ateitininkija skatina narius ugdyti asmeninę ir visuomeninę atsakomybę, aktyviai dalyvauti kultūriniame ir religiniame gyvenime—puoselėti krikščioniškumą, Dievo ir artimo meilę. Taip pat ateitininkija siekia stiprinti šeimos branduolius ir jų tautinį sąmoningumą.

Tad, laisvai pasiryžę ir sąmoningai norėdami pasiruošti įžodžiui ateitininkų organizacijoje, linkime jums ne tik klausytis, bet aktyviai dalyvauti diskusijose, gvildinti siūlytas temas, kartu ieškoti atsakymų.

Tikimės, kad programoje parinkti skaitiniai bus Jums įdomūs ir išvystytos diskusijos prasmingos. Ateityje artimiau susipažinti su dabartine ateitininkų veikla siūlome šiuos šaltinius: žurnalą „Ateitis“, dienraščio DRAUGO šeštadienio laidos ateitininkų skyrių „Iš ateitininkų gyvenimo“, tinklalapį www.ateitis.org

Šią įžodžio pasiruošimo programą suredavo Ateitininkų Sendraugių Sąjungos Centro valdybos specialus komitetas: pirm. Janina Udrienė, Birutė Bublienė, Ramunė Kubiliūtė, Gražina Kriaučiūnienė, dr. Romualdas Kriaučiūnas ir dr. Eugenijus Šilgalis. Komiteto kviestas patarėjas ir idėjos pradininkas— dr. Petras V. Kisielius.

Programos tikslas

Supažindinti kandidatus su ateitininkų sąjūdžiu ir organizacija, jos kilme, iškiliais nariais, ideologija ir jos veikla šiandieną.

Tikslo išvystymas

Kandidatai rinksis diskusijoms, kurios bus vedamos patyrusio ateitininko sendraugio. Apart pirmos sesijos skirtos susipažinti su dalyviais ir programa, siūlome rinktis keturioms pagrindinėms diskusijų sesijoms. Diskusijų trukmė: 1 val. iki 1 ½ val. Pagrindinėse sesijose vyrauja dviejų rūšių klausimai: pirmieji skaitinių klausimai, antrieji naujų diskusijų klausimai. Nors pastariesiems klausimams gal neturėsite tinkamų atsakymų, tačiau paskaičius siūlytus skaitinius atsakymai pilniau paaiškės. Svarbu siūlytus skaitinius skaityti išvardinta tvarka, nes tada diskusijos bus prasmingesnės.

Pagrindinis informacijos šaltinis

Kun. Stasio Ylos, *Ateitininkų Vadovas*, trečioji papildyta laida, 2006. (Programos vedėjas parūpins.)

Programos eiga

Susipažinimo sesija

Programos apibūdinimas; vedėjo klausimai

Diskusijų klausimai: įvadas skaitiniams

Skaitiniai sekančiai sesijai: *Ateitininkų Vadovas: I skyrius: Kilmė,*

psl. 9-34, Pranas Dovydaitis, psl. 345-350.

Pirmoji sesija: Ateitininkų kilmė

Diskusijos sąryšyje su skaitiniais

Naujų diskusijų klausimai: įvadas naujiems skaitiniams

Skaitiniai sekančiai sesijai: *Ateitininkų Vadovas, II skyrius: Ideologija,*

psl. 35-64. Stasys Šalkauskis, psl. 362-368.

Antroji sesija: Ateitininkų ideologija ir jos autorius

Diskusijos sąryšyje su skaitiniais

Naujų diskusijų klausimai: įvadas naujam skaitiniui

Skaitinys sekančiai sesijai: *Antano Maceinos straipsnis "Kas yra*

ateitininkas?" (prijungtas gale šių gairių)

Trečioji sesija: Ateitininkų esmė

Diskusijos sąryšyje su skaitiniu

Naujų diskusijų klausimai: įvadas naujiems skaitiniams

Skaitiniai sekančiai sesijai: *Ateitininkų Vadovas, IV dalis: Organizacija, psl. 107-142* (susipažinti su bendra organizacine sąranga, istorine prasme)
Besklaidant ateitininkijos dešimtmečius, psl. 475-501.
Ateitininkų organizacijos medis (prijungtas prie šių gairių):
(susipažinti su dabartine organizacine sąranga)
Ateitininkų Vadovas, III dalis: Išraiška, psl. 65-106; XV dalis, Parapija, psl. 425-428.
Taupant laiką siūlome pravedėjui pristatyti išraiškos dalį suglaustai.

Ketvirtoji sesija: Ateitininkų organizacijos paskirtis ir struktūra

Diskusijos sąryšyje su skaitiniais

Pasiruošimo žodžiui apibendrinimas ir įvertinimas

Pilniau ir giliau pažinti ateitininkų sąjūdį siūlome šiuos šaltinius:

Barzdukas, Stasys. *Ateitininkų keliu*. Ateitis. Chicago, 1977.

Eretas, Juozas. *Stasys Šalkauskis 1886-1941*, Ateitininkų Federacija, Brooklyn, 1960

Girnius, Juozas. *Pranas Dovydaitis*. Ateitis. Chicago, 1977.

Girnius, Juozas. *Idealas ir laikas*. Ateitis, Chicago, 1966.

Kisielius, Petras Vytenis. „Šalkauskio gyvosios dvasios sąjūdis“, *Draugas*, Nr. 234 (45), 2005 gruodžio 3.

Maceinienė, Tatjana. *"Ne tikrovės drumzlėse, o idealo šviesoje"*. Katalikų pasaulis. Vilnius, 2004.

Maceina, Antanas. *Bažnyčia ir pasaulis*, Vakarų Europos lietuvių sielovada. Chicago, 1970.

Masionis, Antanas. *Ateitininkų dvasia nepalūžo* Ateitis. Chicago, 1992.

Mikelaitis, Gediminas. *Tolyn į laiką- gilyn į gelmę*, Aidai, Vilnius, 1997

Paškus, Antanas. *Asmuo ir asmenybė*. Ateitis. Chicago, 1984.

Šalkauskis, Stasys. *Ateitininkų ideologija*.

Vasiliauskienė, Aldona. *Akmenuotas patrioto kelias*. Regnum fondas. Vilnius, 2001.

KAS YRA ATEITININKAS?

Antanas Maceina

Žmogus yra kūrėjas. Čia glūdi didžiausias jo panašumas į Dievą. Čia glūdi jo didybė ir galybė. Ir šitas žmogus kūrėjas žygiuoja per pasaulį, jį keisdamas ir tvarkydamas, jį pavergdamas ir jo paslaptis atskleidžiamas. Ir juo arčiau einame prie mūsų laikų, juo žmogaus kūrybiškumas labiau pražysta, juo pasaulio palenkimas žmogaus valdžiai didėja. Naujieji laikai iš tikro buvo nepaprasti. Jie išrado garo mašiną. Jie pastatė gelžkelius, laivus, fabrikus, orlaivius. Žmogus pasidarė greitesnis už stirną, už žuvį ir paukštį. Jis išmoko panaudoti elektros srovę, kuri padėjo įsibrauti net į pačios medžiagos sąrangą. Jis galop sukūrė didžiulius miestus, apvaldė vandenynus ir neprieinamus žemės užkampius. Devynioliktasis ir dvidešimtis šimtmetis iš tikro buvo žmogaus kūrybiškumo viršūnė.

Bet šitai, šitas elektros šviesoje paskendęs, šitas teleskopu bei mikroskopu apsiginklavęs žmogus pakartojo pirmųjų Liucifero žodžius: “Netarnausiu”.

Dar daugiau, šitas žmogus ne tik atsisakė Dievui tarnauti, bet sukilo prieš patį Dievo buvimą. Jis paneigė Dievą, pats atsistodamas Jo vietoje. Jis paskelbė Dievui kovą. Jis pradėjo griauti Viešpaties religiją ir Jo Bažnyčią. Devynioliktasis ir dvidešimtis šimtmetis buvo didžiausių religinių persekiojimų laikas. Tai buvo kažkas panašu į pirmuosius Krikščionybės amžius, kada ji taip pat turėjo pakelti nepaprastus žiaurumus. Modernus žmogus, kaip ir anas Šviesnešys atkritęs nuo Dievo.

Šitas liuciferiškas tarpsnis su savo priešdieviška kova atėjo ir į mūsų kraštą. Ano meto jaunimas beveik visus mokslus ėjo rusiškose mokyklose, kurios jau buvo užkrėstos ateistine dvasia. Iš Vakarų atėjusi bedievybė Rusijoje tik dar labiau sustiprėjo, nes rusiškasis žmogus yra labai vienašališkas: jis arba bučiuoja žemę ir kiekviename kampe žegnojasi prieš Dievo Motinos paveikslą, arba daužo visa, kas tik jam primena Dievą. Nenuostabu todėl, kad ir mūsų jaunimas pasisavino aną liuciferišką dvasią ir pradėjo skelbti Dievui kovą. Rusijoje įaugusi lietuviškoji inteligentija didžiausią dalimi taip pat ištarrė anuos šiurpu skambančius žodžius: “Netarnausiu”.

Tačiau 1910 metais būrelis lietuvių katalikų studentų pasiryžo stoti į kovą už Dievą ir už Bažnyčią. Jie pakartojo ano ištikimojo angelo žodžius “Kas kaip Dievas” ir išėjo į rungtynes su Viešpaties priešais. Iš sykio jų buvo labai nedaug: tik keli drasuoliai tolimame Belgijos Louvaine, vienas kitas Maskvoje, Vilniuje ar Varšuvoje. Tačiau po metų laiko šių drasuolių centras persikėlė į Lietuvą ir tais pačiais metais pradėjo eiti prelado Dambrausko-Jakšto redaguojamas laikraštis, pavadintas *Ateitis*. Tai buvo ATEITININKAI. Tai buvo kovotojai už Dievą. Ir jų skaičius greitai didėjo. Pasilikę Dievui ištikimi, lietuviai inteligentai būrėsi aplinkui *Ateitį*, kūrė būrelius gimnazijose ir universitetuose, rašė straipsnius, leido laikraštį ir knygas, šaukė konferencijas ir kongresus. Kova už Dievą kas kartas darėsi vis stipresnė. Ir kai po 17 metų (1927) šie Dievo kovotojai susirinko į reorganizacinę savo konferenciją Palangoje, pasirodė, kad jie turi savo šalininkų jau visuose inteligentijos sluogsnuose, pradėdant pirmaklasiais

moksleiviais ir baigiant universiteto profesoriais. Toje konferencijoje buvo įsteigtos trys ateitininkijos sąjungos: Moksleivių, Studentų ir Sendraugių sąjungos į vieną didžiulę Ateitininkų Federaciją. Garstyčios grūdėlis per septyniolika metų buvo įaugęs į didžiulį plačiašakį medį. Silpnas keletos asmenų balsas išsivystė į galingą sąjūdį. Šiandien ateitininkija yra dar platesnė ir galingesnė. Ji yra gyva ir tremtyje, vedanti tą pačią amžiną kovą už Dievo Karalystę ir Jo teisybę.

Kas tad yra ateitininkija? Savo kilme ir savo esme ateitininkai yra kovotojai už Dievą. Tai žmonės, kuriems nevistiek, ar pasaulyje bus įsteigta Kristaus ar atikristo karalystė. Tai žmonės kurie aiškiai ir ryžtingai stovi Kristaus pusėje ir eina į visas gyvenimo sritis, josna nešdami Jo dvasią. Todėl jų šūkis ir yra – Visa atnaujinti Kristuje. Ateitininkai nestovi nuošaliai ir nestebi pasyviai, kaip antikristo dvasia gyvenime rungtis su Kristaus dvasia. Ateitininkai patys stoja į šias rungtynes; jie pasilieka Dievui ištikimi; jie pažymi savo kaktas bei rankas kryžiaus ženklu ir Jo vardu eina perkeisti pasaulio.

Ateitininkai virsta Viešpaties garbės šaukliais. Tuo būdu jie kaip tik ir išsiskiria iš visos minios kuri yra pasyvi, kuri pati tik stebi ir klauso, kartais susižavi, bet neveikia ir neperteikia toliau. Tuo tarpu ateitininkai eina visur, kur tik juos Viešpats pašaukia. Jie yra religininkai arba apaštalai tikrąja šio žodžio prasme, nes per Krikštą ir per Sutvirtinimą Viešpats yra pasakęs “Eik su manimi!” Būti ateitininku reiškia būti su Kristumi, nesvyruojant ir nedelsiant. Kristus kviečia visus.

Šitas ryžtingumas bei narsumas religiniame gyvenime ir yra ryškiausias kiekvieno ateitininko bruožas. Ateitininkija gimė iš kovos. Kova paženklino jos lopšį; kova lydėjo jos augimą bei brendimą; kova pasiliks jos gyvenime ir toliau, nes liuciferiška dvasia taip pat yra kovos dvasia. Ji kovoja prieš Dievą visais laikais ir visose tautose. Reikia tad, kad taip pat visais laikais ir visose tautose būtų kovotojų už Dievą, kad būtų anos mykoliškos dvasios žmonių, kurie neleistų trypti ir niekinti Dievo pėdsakų kūrynyje. Tokie kovotojai mūsų Tautoje ir yra ateitininkai.

Ką tad reiškia būti ateitininku šio potvynio tamsoje? Būdami Dievo kariai ir Dievo Karalystės statytojai bei gynėjai, ateitininkai turi veikti ir nesidomėjimo metu. Nesidomėjimas yra tik vienas būdas, kuriuo amžinoji liuciferiška dvasia sukyla prieš Dievą. Todėl ateitininkai turi stoti kovon su šituo nesidomėjimu, turi jį pergalėti bei sulaužyti. Sėkmingai gynę Dievą ir Bažnyčią tiesioginio puolimo metu, jie taip pat sėkmingai turi rungtis ir su nesidominčiais žmonėmis.

Vis dėlto šitos rungtynės bus visai kitokios. Puolimo metu reikėjo Dievą bei Bažnyčią ginti. Nesidomėjimo metu reikės Dievą ir Bažnyčią rodyti. Kovojuojantieji žmonės Dievą bei Bažnyčią mato ir puola. Nesidomintieji žmonės praeina pro šalį nepastebėdami. Todėl reikės šituos žmones Dievui bei Bažnyčiai sudominti. Reikės patraukti jų žvilgsnį, juos praeinančius pakalbinti, prabilti į juos jiems suprantama ir patrauklia kalba. Kaip kinta sukilimas prieš Dievą, taip lygiai turės keistis ir Dievo gynimo forma. Kas tad turi sudaryti šios naujos formos esmę? Kuo ateitininkai šiuo metu ir ateityje turės pasireikšti religinėse grumtynėse?

Šitoje vietoje mums pavyzdžiu gali patarnauti pirmieji krikščionys. Negalime manyti, kad senovės stabmeldžių susidomėjimas Krikščionybe būtų buvęs didesnis, negu naujųjų pagonių. Mes žinome, kad pirmaisiais amžiais Krikščionybė buvo laikoma nereikšminga žydiškąja sekta; kad jos išpažinėjai buvo laikomi asilo galvos garbintojais; kad kryžiaus ženklas žydams buvo papiktinimas, o stabmeldžiams – kvailybė. Ir vis dėlto pirmieji krikščionys nepabūgo šito nesidomėjimo, net niekinimo ir persekiojimo, nes jie jautėsi esą pašaukti duoti pasauliui tai, ko jie neturėjo ir negalėjo turėti. Krikščionys pergalėjo senovinį nesidomėjimą ne kuo kitu, kaip išvidinio savo grožio atskleidimu. Nesidominčiam žmogui reikia kalbėti ne apie religiją, bet rodyti pačią religiją; rodyti, kaip ji reiškiasi gyvenime, kaip ji šitą gyvenimą keičia ir iš naujo pertvarko. Tuščios yra kalbos apie šventumą, jeigu nėra šventų asmenybių. Tuščios yra kalbos apie įtaką mokslui ir menui, jeigu nematyti kokį mokslą ir kokį meną krikščionys kuria. Tuščios yra kalbos apie palaimingą religijos vaidmenį socialiniam gyvenimui, jeigu patys krikščionys savo praktikoje šitą gyvenimą patys padaro nepakenčiamą. Nesidomėjimas Dievu ir Bažnyčia yra dvasinė tamsa, kurią praplėsti gali ne stiprus žodžio garsas, bet tikrai galinga pavyzdžio šviesa. Kad naujieji stabmeldžiai galėtų mūsų religija susidomėti, mes turime išsiskirti iš kitų, mes turime būti kitoki negu tie, tarp kurių gyvename bei veikiame.

Kiekvienas padorus žmogus jaučia, kad religija turi kuo nors žmogų išskirti iš kitų jos neturinčių, jog ji turi visam gyvenimui išpausti regimą ženklą; jog ji negali pasilikti tik nežymus viršinis priedas prie tokio gyvenimo, kurį veda padorus netikintysis. Kas tad turi krikščionį, o ypatingai ateitininką išskirti iš kitų? Kas turi būti tasai religijos išpaustas ženklas, tasai savotiškas sakramentas, kuriuo religija turi pažymėti ateitininko būtį?

Mūsų religija yra ne tik asmeninė, bet ir visuomeninė. Ji ne tik išgano kiekvieno iš mūsų sielą, bet ir kuria Dievo karalystę žemėje. Todėl niekas negali būti tikras krikščionis kuris pamiršta savo sielą, nes jam nieko nepadės net ir viso pasaulio laimėjimas, jei jis pražudys save. Tačiau iš kitos pusės taip pat niekas negali būti tikras krikščionis, kuris rūpinasi tik savimi, pamiršdamas kitus. “Negalima siekti dangaus, nepašvenčiant viso savo gyvenimo žmonijos labui.” Bet šitas žmonijos labas yra ne kur kitur, kaip tik Dievo Karalystėje. Mes kasdien savo maldose prašome “Teateinie Tavo Karalystė.” Tačiau šitas prašymas sykiu reiškia ir mūsų išipareigojimą dirbti, kad ši Karalystė įvyktų ne tik kiekvieno iš mūsų širdyje, bet ir visame objektyviniame pasaulyje. Kristus atėjo į žemę tam, kad savo mirtimi bei priskėlimu išvaduotų mus iš nuodėmės ir sykiu pagrįstų Dievo Karalystę, turinčią galutinai įvykti laikų pabaigoje. Jo atnešta religija yra naujojo kosmo religija; tai nauji žmogaus ir pasaulio santykiai su Dievu-Kūrėju. Todėl kiekvienas Kristaus mokinys ir jo apaštalas per Krikštą ir Sutvirtinimą išipareigoja plėsti šituos atnaujintus santykius savoje aplinkoje ir tuo būdu kurti Viešpaties Karalystę vargingoje mūsų žemėje. Kaip senasis neatpirktasis pasaulis skiriasi nuo naujojo atpirktojo kosmos, taip lygiai ir krikščionys skiriasi nuo nekrikščionių. Vadinasi, praktinis Dievo Karalystės vykdymas žemėje yra ženklas, kuris krikščionį išskiria iš visų kitų.

Tačiau kaip mes šitą Dievo Karalystę galime praktiškai vykdyti? Kas yra pagrindas, ant kurio šita Karalystė gali būti statoma? Šis būdas ir šis pagrindas yra ne kas kita, kaip

paties Kristaus paskelbtas Meilės Dėsnis. Paskutinės Vakarienės metu Kristus pasakė: “Aš Jums duodu naują įstatymą, kad mylėtumėte vienas kitą. Pasaulis iš to pažins, kad esate mano mokiniai, jei turėsite meilės kitas kitam.” Vadinasi meilės vykdymas yra tasai naujumas, kuriuo krikščionybė yra būdinga savo santykiuose su senuoju stambeldiškuoju pasauliu. Meilės vykdymas yra sykiu Dievo Karalystės vykdymas. Leclerq pastebi, kad “jei meilė būtų įvykdyta žemėje, dangus būtų ne kas kita, kaip šios meilės karalystės išsiskleidimas šioje tikrovėje.” Žemė nėra dangus todėl, kad joje pilna netiesos, skurdo, kančios, nuodėmės; kad joje žmogus žmogui yra ne artimas, bet priešas; kad joje vyrauja ne meilė, bet neapykanta. Vykdydami Dievo Karalystę žemėje, mes kaip tik esamę pašaukti šalinti iš pasaulio visa, kas šiai Karalystei kliudo: šalinti vargą ir skurdą, lengvinti kančias, vengti nuodėmės. Argi Kristus netaip elgėsi? Leclerq pastebi: “Jėzus pasakė: Ateikite pas mane visi, kurie kenčiate... Ar Jis tai pasakė tik tam, kad juos paguostų dangaus viltimi? Ar čia nėra ko nors jau ir žemei? Kam ir Jis gydė ligonius? Kodėl jis jaudinosi dėl savo tautos kančių? Jo stebūklai buvo geradarybės stebūklai.” Kristus perėjo žemę gerą darydamas. Taip turi elgtis ir jo mokiniai. Ir jie turi eiti per gyvenimą, darydami gerą: klystančius mokydami, kenčiančius guosdami, vargstantiems padėdami, nusidėjėlius pakeldami, tarnaudami ligoniams, užtardami skriaudžiamuosius, gindami silpnuosius ir persekiojamuosius. Tikėjimas be darbų yra miręs. Todėl gaivinti tikėjimą darbais, kuriančiais Dievo Karalystę ir yra anoji esminė krikščionies žymė, anasai sakramentinis ženklas krikščionies kaktoje.

Šiuo atžvilgiu ateitininkams kyla visai kitokių uždavinių dabar, negu jų būta anksčiau. Seniau ateitininkai pateisino savo vardą, gindami Dievą ir Bažnyčią nuo stambeldiškujų puolimų. Dabar ir ateityje jie galės pateisinti savo vardą tik tada, kai vykdys meilės dėsnį ir tuo būdu aktyviai kurs Dievo Karalystę, nes tik šitokiu būdu jie išsiskirs iš kitų ir tik tokiu būdu jie sulaužys naujųjų stambeldžių nesidomėjimą krikščioniškuoju gyvenimu. Per meilės darbus mes atskleisime moderniam pasauliui savos religijos grožį ir galią. Todėl šitie meilės darbai turi būti įrašyti į visų ateitininkų programas. Jie turi būti mūsų tikėjimo pratęsimas į praktiką.

Šiandien pasaulis meilės darbų yra kuo labiausiai reikalingas. Mes jau turime tomų Bažnyčios istorijos, dogmatikos ir etikos. Mes jau turime įstatymus ir tobuliausią organizaciją. Mes turime giesmių ir apeigų rinkinius iš tolimiausių šimtmečių. Tačiau mums dar vis labai stinga meilės dvasios ir meilės darbų. Kai suseraga senutė, nėra kam jos prižiūrėti; kai yra motina su daugeliu vaikų, nėra kam jai pagelbėti. Neretas iš mūsų našlaičių zuja be priežiūros. Neretas ligonis nesulaukia lankytojų. Neretam elgetai atsakomas duonos kasnis. Ir visa tai vyksta tarp krikščionių! Argi tad neteisinga yra vienos mergaitės pastaba: “Būti kataliku reiškia eiti Mišių ir Išpažinties, o gyventi kaip ir seniau?”

Tačiau tai yra netiesa. Būti kataliku, tuo labiau būti ateitininku, reiškia ne tik eiti Mišių ir Išpažinties, ne tik kalbėti kasdienines maldas, bet ir gyventi visiškai kitaip, negu aplinkui mus gyvena supagonėjusi minia. Būti ateitininku reiškia giliai suprasti, dar daugiau pajaušti ir galiausiai vykdyti Kristaus paskelbtą meilės dėsnį, kurio pasaulis šiandien neturi ir dėl kurio stokos žemė jau baigia virsti pragaru. Ateitininkija yra pašaukta

atgaivinti šį meilės dėsni ir vykdyti meilės darbus. Vieno tik teisingumo mums neužtenka, nes ir kiekvienas padorus stabmeldis yra teisingas. Mūsų gyvenime reikia meilės pareigos; reikia geradarybės ir pasigėlobėjimo dvasios; reikia, kad artimo meilė virstu Dievo meilės išraiška, nes kitaip mes būsimė melagiai: sakysime, jog mylime Dievą, kurio nematome, o nemylėsime artimo, kurį matome. Meilės kelias yra vienintelis kelias į pagonišką pasaulį. Šiuo keliu ėjo pirmieji krikščionys, šiuo pačiu keliu turime eiti ir mes. Kai naujieji stabmeldžiai apie mus sakys “žiūrėkite, kaip jie myli vienas kitą”, tuomet mes būsimė sulaužę naująjį nesidomėjimą mūsų Dievu ir būsimė vėl laimėję, kaip laimėjome kovos ir persekiojimų metu.

Kuriant Dievo Karalystę žemėje, mus tyko vienas didelis pavojus, kurį Paryžiaus kardinolas Suhard yra pavadinęs Taboro kalno gundymu. Visi mes žinome iš Šventraščio, kad Taboro kalne Kristus persikeitė apaštalų akivaizdoje. Jo veidas žibėjo kaip saulė ir Jo drabužiai buvo balti kaip sniegas. Antgamtinė tikrovė švystelėjo pro sunkias ir netobulas žemės formas. Apaštalams patiko šitas regėjimas, ir jie pasiūlė Kristui: “Viešpatie, mums čia gera būti. Pastatykime čia tris palapines...” Ką reiškia šitoks pasiūlymas? Ne ką kitą, kaip mintį: mums čia gera būti. Nebegrižkime daugiau žemyn. Pasilikime čia nuolatos. Kas mums rūpi visi kiti – tèn žemai. Kristus nieko neatsakė į šitokį savo mokinių pasiūlymą, bet su Moze ir Elijumi kalbėjosi toliau.

Taboro gundymas gręšia kiekvienam krikščioniui. Kai tik jis patiria Dangaus Karalystės šviesos, jis nebenori grįžti į neperkeistą pasaulį ir jame paregėtą šviesą plėsti. Jis nori ją pasilaikyti tik sau, pasilikdamas vienas su paregėtu spinduliu. Neatsispirdami šitam gundymui daugelis meta pasaulį, atsiveria nuo žmonių ir pradeda rūpintis tikta savo vieno sielos išganymu. Tačiau šitoks atsivėrimas yra tuo pačiu ano dieviškojo spindulio pražudymas. Todėl kardinolas Suhard ir išpėja visus tikinčiuosius, o ypatingai katalikiškąsias bendruomenes nepasiduoti šiam gundymui. “Šiandien, sako kardinolas, kada socialinės formos igyja tokios didelės reikšmės ir išvysto tokią didelę jėgą, turi pasidaryti misijonieriais ne tik atskiri asmens, bet ir grupės.” Kitaip sakant, krikščioniškosios bendruomenės negali būti uždarnos, negali apsirėžti tik savimi ir veikti tik tarp savo narių.

Šitos kardinolo Suhard pastabos nutiesia gaires ir mūsų veikimui. Ateitininkų organizacija yra krikščioniškoji bendruomenė specialiai įsteigta laimėti Dievo Karalystei. Todėl ji ypatingu būdu turi būti pasauliui atvira. Ji ypatingu būdu turi viską iš pasaulio prisiimti ir visur išiskverbti. Ji negali pasitenkinti gyvendama savą izoliuotą gyvenimą, nes tokiu atveju ji neįvykdytų savo pašaukimo. Ateitininkui niekas neturi būti svetima išskyrus nuodėmę. Savo narių eilėse ateitininkija turi suimti visas pasaulio vertybes, visas mokslo bei meno šakas, visus visuomeninius ir socialinius sąjūdžius, visas idėjines linkmes bei sroves. Ji turi visa tai persunkti Kristaus dvasia ir parodyti paskui pasauliui, kaip šitos vertybės kinta religijos įtakoje ir kaip jos religingų žmonių yra vykdomos praktiniame gyvenime.

Jeigu tad ligi šiol ateitinkai kartais buvo daugiau ar mažiau nuo pasaulio atsivėrę, tai ateityje šitas atsivėrimas turės būti visiškai pergalėtas. Ateitininkas turi būti veržlus krikščionis, kuris eina visur, kur tik reikalinga paguodos, pagalbos ar patarnavimo; kur

reikalinga pamokymo ar patarimo; kur reikalinga įspėjimo ar papeikimo. Kaip anais senaisiais helenistiniais laikais pirmieji krikščionys pašventė pasaulį nauja tiesa ir senovinei kultūrai davė naują prasmę, taip lygiai ir šiandien šiais naujosios stambeldybės laikais ateitininkai turi amžinąją Tiesą ir amžinąją Meilę įdiegti į mūsų kultūros pavidalus. Prieš mus guli išstisęs puikių formų ir nuostabių priemonių pasaulis. Tačiau jis yra lyg anie pranašo Ezekielio griaučiai – be dvasios ir be gyvybės. Bet štai Viešpats mums, kaip ir anam pranašui, taria: “Pranašauk, kad šitie griaučiai atgytų, kad į juos įeitų dvasia ir kad jie pradėtų kalbėti.” Mes turime tarti pasauliui krikščioniškąjį žodį, kuris virstų naujosios kultūros turiniu. Mes turime sukurti naują vienybę tarp Krikščionybės ir moderninio gyvenimo, kaip Bažnyčios Tėvai ją sukūrė tarp tos pačios Krikščionybės ir senovinio pasaulio. Mes turime suvesti persiskyrusius Dievą ir žmogų naujojo krikščionies asmenybėje. Štai pagrindinis ir pats svarbiausias ateitininkų uždavinys. Ir šiam uždaviniui atlikti ateitininkai turi būti nepaprastai atviri ir naujam pasauliui ir naujam žmogui.

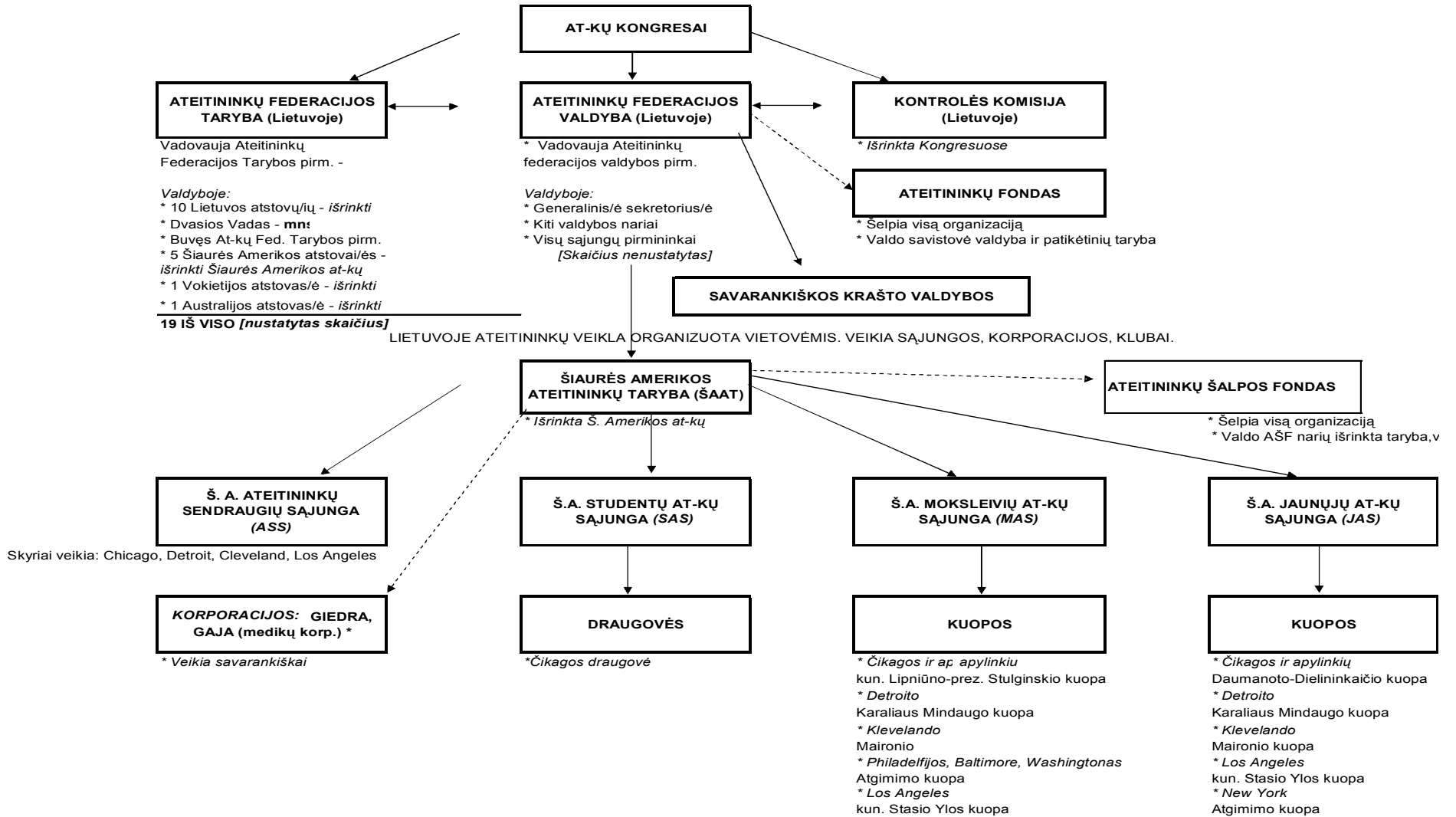
Baigdami šiuos ilgokus svarstymus, galime dabar atsakyti į klausimą, kas yra ateitininkas.

1. Ateitininkas yra Dievo Karalystės žemėje kūrėjas ir gynėjas.
2. Ateitininkas yra Kristaus meilės dėsnio vykdytojas praktiniame gyvenime.
3. Ateitininkas yra moderninės kultūros jungėjas su Krikščionyste, atnaujindamas šią kultūrą Kristaus dvasia.

Dėlto galima suprasti, kodėl aukščiau ir buvo sakoma, kad ateitininkas nėra paprastas tikintysis arba vadinamas kasdieninis tikintysis. Ateitininkas yra sąmoningas ir veiklus katalikas: sąmoningas savo tikėjime ir veiklus savo krikščioniškosios meilės darbuose. Ateitininkų Federacija nėra paprasta organizacija šalia daugybės kitų. Į ją ateina žmonės, vedami ne kurio nors intereso, bet gyvosios religinės dvasios, kad čia sustiprėtų, pasiruoštų ir pradėtų vykdyti didžiuosius savo apaštalavimo uždavinius. Minėtasis kardinolas Suhard sako: “Reikia pabrėžti, nors tai atrodo ir keista, kad Kristus reikalauja pagalbos iš savo narių... Jis reikalauja pagalbos atbaigti atpirkimo darbui! Ateitininkija kaip tik pasiūlo Kristui savo pagalbą. Mes norime visų pirmą savoje Tautoje, o per ją ir visame pasaulyje atbaigti Kristaus žygį, kuris prasidėjo Betliejuje, ėjo per Kalvarijos kalną ir šiandien plinta visoje žmonijoje. Šiame žygyje dalyvauti mes turime ir kiekvienas skyrium ir visas sąjūdis kartu. Apaštalavimo darbas yra uždėtas mums ne tik individualiai, bet ir bendruomeniškai. Šiame visuotinės stambeldybės potvynyje ateitininkija turi išlikti ne tik nepaliesta, bet galinga šį potvynį užtvenkinti ir jo bangas nustumti atgal, pirmoje pasaulio istorijos scenoje pastatydama Kristaus Šviesą.

Ištraukos iš straipsnio, spausdinto *Ateitis* žurnale, 1949 m., Nr. 1. (Ištraukas paruošė dr. Romualdas Kriaučiūnas.)

ATEITININKŲ ORGANIZACIJOS SĄRANGA

Ši schema bendrais bruožais reprezentuoja ateitininkų organizacijos struktūrą. Joje nebandoma išaiškinti visų detalių. Š. A. Sendraugių įžodžio programos komisijsa dėkoja Š. A. MAS centro valdybai už leidimą naudotis šia schema ir ją apipavidalinti.

(2007.12.17)

Pilniau susipažinti su Ateitininkų sendraugių sąjunga, prijungam sendraugių įstatus.

ATEITININKŲ SENDRAUGIŲ SĄJUNGOS ĮSTATAI

Atnaujinti ir priimti 2007 m. rugsėjo mėn. 1 d.

1. BENDRIEJI NUOSTATAI

1.1 Sendraugių Ateitininkų Sąjunga yra Ateitininkų sąjūdžio dalis, priklausanti Šiaurės Amerikos ateitininkams.

ASS šūkis – Visa atnaujinti Kristuje.

ASS ženklas – auksinė stilizuota tulpė su auksiniu kryžiumi, kurio centre saulė geltoname fone, apačioje Gedimino stulpai.

1.2 ASS aktyviai puoselėja ateitininkų jaunimo auklėjimo veiklą, siekia lietuvių tautoje skleisti religinio sąmoningumo, krikščioniškojo teisingumo ir artimo meilės mintis.

2. PRINCIPAI IR PRIEMONĖS

2.2 ASS veikla grindžiama katalikiškumo, tautiškumo, visuomeniškumo, šeimyniškumo ir inteligentiškumo principais.

2.3 ASS veikimo sritys: religinė praktika, artimo meilės darbai, paskaitos, pranešimai, pasikalbėjimai, studijų dienos, spauda, susirinkimai, konferencijos, parodos, kultūriniai renginiai ir kt.

3. ORGANIZACIJA

3.1 Nariai

3.1.1 ASS sudaro nariai ir garbės nariai.

3.1.2 ASS nariu gali būti:

3.1.2.1 buvę Studentų Ateitininkų Sąjungos nariai;

3.1.2.2 buvę Moksleivių Ateitininkų Sąjungos nariai, baigę aukštesniąją ar tolygią mokyklą;

3.1.2.3 asmuo, pasižymįs lietuvišku susipratimu, giliu religiniu sąmoningumu bei išsilavinimu. Jo priėmimą į ASS narius sprendžia skyriaus valdyba, gavusi jo pareiškimą raštu su dviem ASS narių rekomendacija.

3.1.3 Narių iš ASS šalina Centro valdyba savo iniciatyva arba skyriaus valdybai pasiūlius. Nesutikus su Centro valdybos nutarimu, galima kreiptis į ŠAAT per 60 dienų nuo paskelbimo nutarimo.

3.1.4 Nusipelnę ASS veiklai asmenys, Centro valdybos siūlymu, visuotinio suvažiavimo gali būti pakeliami ASS į garbės narius.

3.1.5 Reikalui iškilus Centro valdyba gali siūlyti visuotiniam suvažiavimui anksčiau suteiktą garbės titulą atimti.

3.1.6 ASS narys:

- 3.1.6.1 seka Katalikų bažnyčios mokymą ir aktyviai reiškiasi jos veikloje, priklausydami parapijai ir būdami aktyvūs parapijiečiai;
- 3.1.6.2 puoselėja krikščioniškojo šeimyniškumo dvasią šeimoje, ateitininkų organizacijoje ir visuomenėje;
- 3.1.6.3 savo darbais siekia lietuviybės ir Lietuvos nepriklausomybės išlaikymo;
- 3.1.6.4 ateitininkų jaunuomenės auklėjimą ir ideologinį paruošimą vykdo kaip pirminį savo uždavinį;
- 3.1.6.5 aktyviai dalyvauja lietuvių katalikų ir lietuvių bendrinėse organizacijose;
- 3.1.6.6 remia lietuviškąją spaudą, ypač savo organizacijos žurnalą *Ateiti*;
- 3.1.6.7 gilinasi į ideologiją ir siekia, kad ateitininkų idealai praktiškai ir patraukliai reikštųsi gyvenime;
- 3.1.6.8 moka nario mokesťį ir finansiškai bei darbu remia ateitininkišką veiklą.

3.2 Skyriai

- 3.2.1 Ne mažiau kaip penki ASS nariai sudaro ASS skyrių. Jo ribas nustato Centro valdyba.
- 3.2.2 Skyriaus reikalus sprendžia visuotinis skyriaus susirinkimas. Jis:
 - 3.2.2.1 renka vieneriems metams skyriaus valdybą ir revizijos komisiją;
 - 3.2.2.2 renka atstovus į visuotinį ASS suvažiavimą;
 - 3.2.2.3 priima skyriaus veiklos planą;
 - 3.2.2.4 tvirtina skyriaus valdybos ir revizijos komisijos darbų apyskaitas;
 - 3.2.2.5 sprendžia kitus susirinkimo dalyvių pateiktus klausimus.
- 3.2.3 Susirinkimas teisėtas, kai jame dalyvauja daugiau kaip pusė skyriaus narių. Pastaba: Skelbtu laiku nesusirinkus kvorumui, pusvalandžiui praėjus, pradedamas susirinkimas ir laikomas teisėtu, nežiūrint susirinkusių narių skaičiaus.
- 3.2.4 Skyriaus susirinkimą šaukia skyriaus valdyba. Skyriaus revizijos komisijai ar vienai trečiajai skyriaus narių daliai pareikalavus ir svarstytinus klausimus nurodžius, skyriaus valdyba turi sušaukti susirinkimą ne vėliau kaip per dvi savaites nuo reikalavimo įteikimo.
- 3.2.5 Skyriaus veiklai vadovauja skyriaus valdyba. Ji:
 - 3.2.5.1 vykdo skyriaus susirinkimų nutarimus ir Centro valdybos patvarkymus;
 - 3.2.5.2 organizuoja profesines ir kitokias sekcijas;
 - 3.2.5.3 renka narių įnašus; negalinčius mokėti atleidžia;
 - 3.2.5.4 sutartą dalį narių įnašo siunčia Centro valdybai
 - 3.2.5.5 vykdo kitus šių įstatų pavestus uždavinius.
- 3.2.6 Skyriaus valdyba renkama ne mažiau kaip iš trijų narių: pirmininko, sekretoriaus ir išdininko. Išrinktieji patys pasiskirsto pareigomis.
- 3.2.7 Skyriaus revizijos komisija renkama iš trijų narių. Jie patys išsirenka pirmininką ir sekretorių.
- 3.2.8 Skyriaus revizijos komisija tikrina skyriaus turta, išdą ir ataskaiktą ir apie savo darbo rezultatus praneša skyriaus susirinkimui.
- 3.2.9 Esant skyriuje mažiau kaip dešimt asmenų, skyriaus valdybos pareigas eina seniūnas, o skyriaus revizijos pareigas – revizorius.

3.2.10 Sendraugiai ateitininkai dėl mažo skaičiaus negalėdami sudaryti skyriaus, ASS priklauso per ASS Centro valdybą. Savo veiklą šis skyrius vysto pagal turimas sąlygas. Tokio skyriaus valdyba yra Centro valdyba ir veikia pagal ASS Centro valdybos nustatytas taisykles.

3.3 Visuotinis suvažiavimas

3.3.1 Visuotinis suvažiavimas yra vyriausias sąjungos reikalų sprendėjas. Jis:

3.3.1.1 nustato sąjungos veiklos gaires;

3.3.1.2 tvirtina Centro valdybos veiklos apyskaitą ir revizijos komisijos pranešimą;

3.3.1.3 keičia įstatus;

3.3.1.4 nustato nario mokesčio dydį;

3.3.1.5 tvirtina kandidatus į garbės narius;

3.3.1.6 reikalui esant atima garbės nario titulą.

3.3.2 Kiekvieno rinkto skyriaus atstovo pareiga yra visuotiniame suvažiavime dalyvauti ir aktyviai reikštis visuose jo darbuose bei diskusijose. Sprendžiamąjį balsą suvažiavime turi skyrių rinkti atstovai, garbės nariai, Centro valdybos bei revizijos komisijos nariai.

3.3.3 Kiekvienas skyrius renka po vieną atstovą nuo dešimties narių ir ne mažiau penkių narių likučio. Skyriai, neturį dešimties narių, renka vieną atstovą. Atstovas, negalįs dėl ypatingų priežasčių suvažiavime dalyvauti, gali įgalioti kitą sąjungos narį, apie tai painformavęs Centro valdybą.

3.3.4 Visuotinį suvažiavimą šaukia Centro valdyba, reikalui esant, bet ne rečiau kaip kartą per savo kadenciją. Centro revizijos komisijai raštu pareikalavus ir svarstytinus klausimus nurodžius, Centro valdyba turi sušaukti visuotinį suvažiavimą ne vėliau kaip per tris mėnesius, reikalavimą įteikus.

3.3.5 Visuotinio suvažiavimo vieta, laikas ir darbotvarkė skyriams pranešama bent prieš du mėnesius.

3.3.6 Visuotinis suvažiavimas teisėtas dalyvaujant jame bent pusei ASS skyrių atstovų ar jų įgaliotinių. Skirtuoju laiku nesusirinkus kvorumui, po valandos pradedamas suvažiavimas laikomas teisėtu, nežiūrint susirinkusių atstovų skaičiaus. Šiuo atveju svarstomi tik darbotvarkėje įrašyti klausimai.

3.3.7 Suvažiavimas sprendžia paprasta balsų dauguma, išskyrus baigiamuosiuose nuostatuose nurodytus atvejus.

3.4 Centro valdyba

3.4.1 Vyriausią balsą veiklos reikaluose turi ASS Centro valdyba. Ji:

3.4.1.1 vadovauja sąjungai ir tvarkingai veda išdą;

3.4.1.2 jei naujai išrinkta, prisistato skyriams, praneša veiklos kryptį ir primena narių mokesčio pareigą;

3.4.1.3 iš skyrių gautos narių mokesčio sumos nutartą dalį siunčia ŠAAT veiklai paremti;

3.4.1.4 šaukia visuotinius suvažiavimus ir pasiūlo darbotvarkę;

3.4.1.5 skatina skyrių veiklą;

- 3.4.1.6 testinumui užtikrinti artimai bendradarbiauja su SAS CV, kad studijas baigiantieji SAS nariai prideramai pereitų į ASS narius;
 - 3.4.1.7 palaiko ryšius su Lietuvos ateitininkų sendraugių Centro valdyba;
 - 3.4.1.8 vykdo visuotinių suvažiavimų nutarimus;
 - 3.4.1.9 tvarko narių vardyną;
 - 3.4.1.10 atlieka kitus šių įstatų pavestus uždavinius.
- 3.4.2 Centro valdybą sudaro nemažiau kaip penki nariai: dvasios vadovas, pirmininkas, vicepirmininkas, sekretorius ir išdininkas. Centro valdybos nariai pareigomis pasiskirsto patys.
 - 3.4.3 Centro valdyba ir Revizijos komisija renkama trejiems metams korespondenciniu būdu pagal Centro valdybos ir visuotinio suvažiavimo nustatytą tvarką. Jeigu iki numatyto termino reikiamas kandidatų skaičius nebus pasiūlytas, tai ASS skyriai siūlo kandidatų sąrašą į Centro valdybą ir Revizijos komisiją.
 - 3.4.4 ASS CV kviečia dvasios vadovą/ę. Jei neranda, kreipiasi į ŠAAT. Dvasios vadovas/ė turi visas Centro valdybos nario teises. Jam/jai priklauso moralės bei religijos klausimų sprendimas.
 - 3.4.5 Centro valdybos posėdis teisėtas, dalyvaujant daugumai jos narių, jų tarpe pirmininkui ar vicepirmininkui.
 - 3.4.6 Centro valdybą posėdžiui kviečia pirmininkas. Trims valdybos nariams ar Revizijos komisijai raštu pareikalavus, Centro valdyba turi būti sukviesta posėdžiui ne vėliau kaip per dvi savaites nuo reikalavimo įteikimo.
 - 3.4.7 Centro Valdyba sprendžia posėdyje dalyvaujančių balsų dauguma.

3.5 Centro revizijos komisija

- 3.5.1 Centro revizijos komisija tikrina ASS turtą, išdą bei atskaitomybę ir savo darbo rezultatus praneša visuotiniam suvažiavimui.
- 3.5.2 Revizijos komisija renkama tokiu pat būdu ir tokiam pat terminui kaip ir Centro valdyba, iš trijų narių, kurie pareigomis pasiskirsto patys.
- 3.5.3 Revizija daroma bent kartą prieš Centro valdybos kadencijos pabaigą.

4 SAJUNGOS LĖŠOS

4.1 ASS lėšas sudaro:

- 4.1.1 narių įnašai;
- 4.1.2 aukos;
- 4.1.3 dovanos;
- 4.1.4 palikimai;
- 4.1.5 kitos pajamos.

4.2 Suvažiavimas nustato, kokius įnašus skyriai moka Centro valdybai.

5 BAIGIAMIEJI NUOSTATAI

- 5.1 ASS yra juridinis asmuo.
- 5.2 ASS CV nariai savo pareigas eina nors ir kadencija pasibaigė, kol į jų vietą nustatyta tvarka išrenkami nauji nariai.
- 5.3 ASS įstatus pakeisti reikia trijų penktadalių (60%) visuotinio suvažiavimo balsų daugumos.

- 5.4 ASS veikloje kilusius, įstatuose nenumatytus, klausimus sprendžia Centro valdyba.
- 5.5 ASS visuotinis suvažiavimas dviejų trečdalių (67%) atstovų balsų dauguma gali nutarti Sąjungą likviduoti. Nutarus Sąjungą likviduoti, nutariamas ir Sąjungos turto likimas.

Šie įstatatai priimti Ateitininkų sendraugių sąjungos visuotinio suvažiavimo Čikagoje, Jaunimo Centro salėje, 1961 metais lapkričio mėn. 25 d. ir papildyti visuotinio suvažiavimo Philadelphijoje, 1976 metais rugpiūčio mėn. 7 d. Pritaikyti naujoms sąlygoms, šis įstatų projektas buvo patvirtintas ASS suvažiavime Dainavoje 2007 m. rugsėjo mėn. 1 d.

Paskutiniame suvažiavime priimtas naujas nario mokestis: \$25 dirbantiems, \$10 nedirbantiems. Rašant čekius rašyti: Lithuanian Catholic Federation Ateitis